

DECIZIA nr. 10122/2016
privind soluționarea contestației formulate de către
x
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov - Serviciul Solutionare Contestatii, a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Brasov- Serviciul inspectie fiscala persoane fizice, prin adresa nr.x, înregistrata la D.G.R.F.P. Brasov sub nr. x, asupra contestatiei formulata de catre **Intreprinderea Individuala x**, CNP x/CUI x, cu domiciliul in x, jud.Brasov.

Contestația a fost formulată împotriva:

1. Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si sau intr-o forma de asociere nr.x emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brasov, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, pentru suma de x lei compusa din :

- x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar
- x lei reprezentand dobanzi aferente TVA
- x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente TVA

2. Deciziilor de impunere privind impozitul pe venit si contributiile sociale stabilite suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si/sau intr-o forma de asociere nr.x1, x2, x3, x4 si x5, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brasov, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, pentru anii 2010-2014 in suma totala de x lei compusa din:

- x lei reprezentand impozit pe venit pentru perioada 2010-2014
- x lei reprezentand dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe venit
- x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar de plată, pe perioada 2010-2014.

Având în vedere prevederile art.352 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră *“(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.”*, **contestația este soluționata în baza normelor legale în vigoare la data cand s-a născut dreptul contestatarei la acțiune.**

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, in raport de comunicarea Deciziilor de impunere cu nr. x, x1, x2, x3, x4 si x5/31.08.2015 in data de 04.09.2015, conform confirmarii de primire existente in copie la dosarul cauzei și de data înregistrării contestației la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brasov in data de 01.10.2015 conform ștampilei institutiei.

Constatând că in speta, sunt intrunite conditiile prevăzute de art. 205, art. 207 și art. 209 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brasov, prin Serviciul Soluționare Contestatăii, este legal investită să soluționeze contestatia formulata de I.I. x.

I. D-I x prin contestația depusă, înregistrată la A.J.F.P. Brasov sub nr.x, impotriva Deciziilor de impunere nr. x, x1, x2, x3, x4 si x5 solicită admiterea contestației si anularea deciziilor contestate, invocând următoarele motive:

Contestatarul sustine ca echipa de inspectie fiscala nu a luat in considerare in intregime listele de inventar intocmite dupa balanta contabila. Pentru anii 2010-2012 a fost intocmita balanta de verificare, avand la baza contabilitatea in partida dubla.

Petentul precizeaza faptul ca listele de inventar coincid cu stocul de marfa din balanta contabila iar inspectorii fiscali nu au efectuat un inventar faptic motiv pentru care solicita luarea in considerare a listelor de inventar intocmite pentru anii respectivi.

Pentru anii 2013 si 2014 contabilitatea s-a tinut in partida simpla.

Petentul precizeaza faptul ca in anii 2010-2011 a realizat profit iar in anii 2012-2014 a inregistrat pierdere, perioada pentru care echipa de inspectie fiscala a solicitat in mod abuziv modificarea listelor de inventar pentru ca I.I. sa obtina profit, astfel fiind inregistrate diferentele din listele de inventar la care s-au calculat sumele contestate.

Totodata se precizeaza faptul ca detine listele de inventar initiale pe care le anexeaza.

La sfarsitul contestației se solicita si o noua inspectie fiscala.

II. Prin Raportul de inspectie fiscală nr. x, care a stat la baza emiterii Deciziilor de impunere nr. x1, x2, x3, x4 si x5 privind impozitul pe venit si contributiile sociale stabilit suplimentar de plată de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si/sau intr-o forma de asociere, respectiv nr. x privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si sau intr-o forma de asociere emise de Administratia Județeană a Finanțelor Publice Brasov, Serviciul Inspectie Fiscală Persoane Fizice, au stabilit de plata in sarcina:

- persoanei fizice x (CNP) un impozit pe venit pentru perioada 2010-2014 in suma de x lei la care s-au calculat obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei,

- I.I. x (CUI) TVA stabilit suplimentar in suma de x lei la care s-au calculat obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei avand la baza urmatoarele considerente:

Perioada supusa verificarii:

02.02.2010-31.12.2014 pentru TVA

02.02.2010-31.12.2014 pentru impozit pe venit

1) Cu privire la impozitul pe venit organele de inspectie fiscala au retinut urmatoarele:

Pentru anul 2010 inspectorii fiscali au stabilit o diferenta in minus de x lei, din care TVA in suma de x lei, astfel rezultand o diferenta neta de x lei intre stocul de marfa stabilit scriptic (x lei) si stocul de marfa existent faptic la finele anului 2010 intocmit de contribuabil (x lei).

Organul fiscal a stabilit ca aceasta diferenta reprezinta marfa iesita din gestiune, pentru care nu au fost emise documente de livrare si nu a fost inregistrata la venituri, motiv pentru care inspectorii fiscali au procedat la reintregirea veniturilor pe anul 2010.

Fata de venitul net raportat de catre petent in suma de x lei si venitul net anual constatat de echipa de inspectie fiscala in suma de x lei exista o diferenta de x lei din care x lei reprezinta marfa vanduta pentru care nu au fost emise documente de plata si nu a fost inregistrat la venituri.

Organul fiscal a retinut ca suma de x lei reprezinta cheltuielile cu impozitul pe venit achitate de contribuabil la AFP x, astfel fiind incalcate prevederile art. 48.alin.2, lit.a si alin.7, lit.c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare precum si pct.51 din OMFP 1040/2004 pentru

aprobarea Normelor metodologice privind organizarea si conducerea evidentei in partida simpla de catre persoanele fizice care au calitatea de contribuabil in conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Asupra venitului net in suma de x lei s-a calculat si impozitul pe venit in suma de x lei, astfel diferenta de impozit pe venit anula pentru anul 2010 stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala in plus este de x lei .

In baza art.119, art.120 si art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, contribuabilul datoreaza si obligatii fiscale accesorii in suma de x lei aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2010.

Pentru anul 2011 inspectorii fiscali au stabilit o diferenta in minus de x lei, din care TVA in suma de x lei, astfel rezultand o diferenta neta de x lei intre stocul de marfa stabilit scriptic si stocul de marfa existent faptic la finele anului 2011 intocmit de contribuabil. Organul fiscal a stabilit ca aceasta diferenta reprezinta marfa iesita din gestiune, pentru care nu au fost emise documente de livrare si nu a fost inregistrata la venituri, motiv pentru care inspectorii fiscali au procedat la reintregirea veniturilor pe anul 2011.

Fata de venitul net raportat de catre petent in suma de x lei si venitul net anual constatat de echipa de inspectie fiscala in suma de x lei a rezultat o diferenta de x lei din care x lei reprezinta marfa vanduta pentru care nu au fost emise documente de plata si nu a fost inregistrat la venituri, iar suma de x lei reprezinta cheltuielile cu impozitul pe venit achitate de contribuabil la AFP x, astfel fiind incalcate prevederile art. 48.alin.2, lit.a si alin.7, lit.c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare precum si pct.51 din OMFP 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea si conducerea evidentei in partida simpla de catre persoanele fizice care au calitatea de contribuabil in conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Asupra venitului net in suma de x lei la control s-a calculat si impozitul pe venit in suma de x lei, astfel diferenta de impozit pe venit anual pentru anul 2011 stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala in plus este de x lei.

In baza art.119, art.120 si art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, contribuabilul datoreaza si obligatii fiscale accesorii in suma de x lei aferenta impozitului pe venit stabilita suplimentar pentru anul 2011.

Pentru anul 2012 inspectorii fiscali au stabilit o diferenta in minus de x lei, din care TVA in suma de x lei, astfel rezultand o diferenta neta de x lei intre stocul de marfa stabilit scriptic si stocul de marfa existent faptic la finele anului 2012 intocmit de contribuabil. Organul fiscal a stabilit ca aceasta diferenta reprezinta marfa iesita din gestiune, pentru care nu au fost emise documente de livrare si nu a fost inregistrata la venituri, motiv pentru care inspectorii fiscali au procedat la reintregirea veniturilor pe anul 2012.

Fata de pierderea raportata de catre contribuabil in suma de x lei si venitul net anual constatat de echipa de inspectie fiscala in suma de x lei exista o diferenta de x lei din care x lei reprezinta marfa vanduta pentru care nu au fost emise documente de plata si nu a fost inregistrat la venituri, suma de x lei reprezinta cheltuielile cu impozitul pe venit achitate de contribuabil la AFP x, suma de x lei reprezinta cheltuieli cu amenzile, iar suma de x lei reprezinta contravaloarea facturii FDOM nr.x/11.12.2012 reprezentand saltea Andrea 160*200 cm, nefiind efectuate in scopul realizarii de venituri. Avand in vedere cele de mai sus au fost incalcate prevederile art. 48.alin.2, lit.a si alin.7, lit.c) si f) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare precum si pct.51 din OMFP 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea si conducerea evidentei in partida simpla de catre persoanele fizice care au calitatea de contribuabil in conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Asupra venitului net in suma de x lei cu ocazia controlului s-a calculat si impozitul pe venit in suma de x lei, astfel diferenta de impozit pe venit anual pentru anul 2012 stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala in plus este de x lei

In baza art.119, art.120 si art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, contribuabilul datoreaza si obligatii fiscale accesorii in suma de x lei aferenta impozitului pe venit stabilita suplimentar pentru anul 2012.

Pentru anul 2013 inspectorii fiscali au stabilit o diferenta in minus de x lei, din care TVA in suma de x lei, astfel rezultand o diferenta neta de x lei intre stocul de marfa stabilit scriptic x si stocul de marfa existent faptic la finele anului 2013 intocmit de contribuabil. Organul fiscal a stabilit ca aceasta diferenta reprezinta marfa iesita din gestiune, pentru care nu au fost emise documente de livrare si nu a fost inregistrata la venituri. Fata de pierderea raportata de catre contribuabil in suma de x lei si venitul net anual constatat de echipa de inspectie fiscala in suma de x lei exista o diferenta de x lei reprezentand marfa vanduta pentru care nu au fost emise documente de plata si nu a fost inregistrat la venituri, astfel fiind incalcate prevederile art. 48.alin.2, lit.a precum si pct.51 din OMFP 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea si conducerea evidentei in partida simpla de catre persoanele fizice care au calitatea de contribuabil in conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Asupra venitului net in suma de x lei s-a calculat si impozitul pe venit in suma de x lei, astfel diferenta de impozit pe venit anual pentru anul 2013 stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala in plus este de x lei

In baza art.119, art.120 si art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au retinut ca contribuabilul datoreaza si obligatii fiscale accesorii in suma de x lei aferente impozitului pe venit stabilita suplimentar pentru anul 2013.

Pentru anul 2014 inspectorii fiscali au stabilit ca intre stocul de marfa stabilit scriptic in suma de x lei si stocul de marfa existent faptic la finele anului 2014 intocmit de contribuabil in suma de x lei, exista o diferenta in minus de x lei din care TVA in suma de x lei, rezultand o diferenta neta de x lei.

Organul fiscal a retinut ca aceasta diferenta reprezinta marfa iesita din gestiune, pentru care nu au fost emise documente de livrare si nu a fost inregistrata la venituri, motiv pentru care inspectorii fiscali au procedat la reintregirea veniturilor pe anul 2014.

Fata de pierderea raportata de catre contribuabil in suma de x lei si venitul net anual constatat de echipa de inspectie fiscala in suma de x lei, a rezultat o diferenta de x lei reprezentand marfa vanduta pentru care nu au fost emise documente de livrare si nu a fost inregistrat la venituri, astfel fiind incalcate prevederile art. 48.alin.2, lit.a precum si pct.51 din OMFP 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea si conducerea evidentei in partida simpla de catre persoanele fizice care au calitatea de contribuabil in conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Asupra venitului net in suma de x lei cu ocazia inspectiei s-a calculat si impozitul pe venit in suma de x lei, astfel diferenta de impozit pe venit anual pentru anul 2014 stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala in plus este de x lei

In baza art.119, art.120 si art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au retinut ca, contribuabilul datoreaza si obligatii fiscale accesorii in suma de x lei aferenta impozitului pe venit stabilita suplimentar pentru anul 2014.

2) Cu privire la TVA organele de inspectie fiscala au retinut urmatoarele:

Conform evidentei contabile, respectiv jurnalelor de vanzari intocmite si deconturile de TVA, contribuabilul a colectat TVA in suma de x lei.

În urma verificărilor, inspectorii fiscali au stabilit TVA colectat de x lei, astfel rezultând o diferență de x lei după cum urmează:

- x lei, reprezentând TVA colectată pentru anul 2010 când contribuabilul nu a înregistrat și nu a emis chitanțe pentru marfa ieșită din gestiune, la preț de vânzare în sumă de x lei.

- x lei, reprezentând TVA colectată pentru anul 2011 când contribuabilul nu a înregistrat și nu a emis chitanțe pentru marfa ieșită din gestiune, la preț de vânzare în sumă de x lei.

- x lei, reprezentând TVA colectată pentru anul 2012 când contribuabilul nu a înregistrat și nu a emis chitanțe pentru marfa ieșită din gestiune, la preț de vânzare în sumă de x lei.

- x lei reprezentând TVA colectată pentru anul 2013 când contribuabilul nu a înregistrat și nu a emis chitanțe pentru marfa ieșită din gestiune, la preț de vânzare în sumă de x lei.

- x lei reprezentând TVA colectată pentru anul 2014 când contribuabilul nu a înregistrat și nu a emis chitanțe pentru marfa ieșită din gestiune, la preț de vânzare în sumă de x lei, astfel fiind aplicate prevederile pct.23, alin.2, din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicarea aLegii nr.571/2003 privind Codul fiscal, dat în aplicarea art.140 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

În urma verificărilor, echipa de inspecție fiscală a constatat deducerea eronată a TVA în sumă de x lei aferentă facturii seria FDOM nr.x/11.12.2012 reprezentând saltea Andreea160*200 cm, achiziție considerată ca nefiind în scopul realizării de venituri astfel fiind încălcată prevederile art.145, alin.2, lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel, inspectorii fiscali au stabilit TVA deductibil pe perioada verificată (02.02.2010-31.12.2014) în sumă de x lei.

Având în vedere cele de mai sus, organul fiscal a stabilit un TVA de plată în sumă de x lei la care au fost calculate accesoriile în sumă de x lei în baza art.119, art.120 și art 120¹ din Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de contribuabil, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada de impunere, se reține:

*1.Cu privire la suma de x lei reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2010 și accesoriile aferente în sumă de x lei stabilite prin Decizia de impunere nr.133/31.08.2015, **cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Brasov-Serviciului Soluționare Contestatii 2 este de a pronunța dacă în mod corect, organele de inspecție fiscală au stabilit obligațiile de plată suplimentare.***

În fapt, cu ocazia inspecției, organul fiscal a stabilit venitul net anual impozabil pentru anul fiscal 2010 în sumă de x lei, față de venitul net raportat de către contribuabil în sumă de x lei, astfel stabilind o diferență de x lei din care suma de x lei reprezintă marfa vândută pentru care contribuabilul nu a emis documente de livrare și nu a înregistrat la venituri, iar suma de x lei, reprezintă cheltuieli cu impozitul pe venit, achitate de contribuabil la AFP Sacele, nefiind o cheltuială deductibilă.

În urma inspecției fiscale, pentru venitul net anual impozabil în sumă de x lei, s-a stabilit un impozit pe venit anual în sumă de x lei, rezultând o diferență de impozit pe venit stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală în plus în cuantum de x lei (x lei impozit pe venit anual stabilit cu ocazia inspecției fiscale - x lei impozit pe venit stabilit prin decizia anuală).

Prin contestatie petentul sustine ca echipa de inspectie fiscala nu a luat in considerare in intregime listele de inventar intocmite dupa balanta contabila. Totodata precizeaza faptul ca listele de inventar coincid cu stocul de marfa din balanta contabila iar inspectorii fiscali nu au efectuat un inventar faptic motiv pentru care solicita luarea in considerare a listelor de inventar intocmite pentru anii respectivi.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.48 din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care prevede:

„ART. 48 Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;”

[...]

„(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;”

Totodata conform pct.51 din OMFP 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea si conducerea evidentei contabile in partida simpla de catre persoanele fizice care au calitatea de contribuabil in conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, contribuabilul avea obligatia de a inregistra orice suma platita/incasata in Registrul-jurnal de incasari si plati astfel :

“51. Orice suma platita, respectiv incasata, in numerar sau prin banca se va inregistra in mod obligatoriu, cronologic, in Registrul-jurnal de incasari si plati”

Art.64 din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala se prevede:

“Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Iar la Art. 65 cu privire la sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale, se precizeaza:

„(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Fata de sustinerile din contestatie, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele aspecte:

- din datele cuprinse in pag 2 din „Lista de inventariere Data 03.01.2011 pt.31.12.2010” rezulta suma totala a valorii contabile a bunurilor inventariate la data de 03.01.2011 de **x lei**,

- din constatările redade in actele atacate rezulta ca, la determinarea obligatiilor stabilite suplimentar, organele de inspectie fiscala au retinut ca suma totala a valorii contabile a bunurilor inventariate la 31.12.2010 suma de **x1 lei**,

- organul fiscal **in mod eronat** a luat in considerare suma de x1 lei din pagina nr.2 din „Lista de inventariere Data 03.01.2011 pt.31.12.2010” prezentate de contribuabil in timpul inspectiei fiscale pentru anul 2010, in loc de suma corecta de x lei.

Astfel, organele de inspectie fiscala in mod eronat au luat in considerare suma de x1 lei ca fiind suma totala a valorii contabile a bunurilor prezentate la pagina 2 din lista de inventariere, in loc de suma corecta de x lei, inscrisa la pagina 2 din lista de inventariere pentru anul 2010.

In consecinta, la determinarea bazei impozabile pentru impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, urmare a analizei efectuate asupra derularii activitatii Intreprinderii Individuale x, rezulta o diferenta, intre stocul de marfa scriptic si cel faptic conform inventarului, in suma de **x lei**, fata de cea stabilita prin actele atacate in cuantum de **x lei, dupa cum urmeaza:**

- stoc la 02.02.2010 la pret de vanzare : 0 lei
- marfa intrata in anul 2010 la pret de vanzare: x lei
- incasari la pret de vanzare: x lei
- stoc marfa scriptic: x lei
- stoc marfa faptic (31.12.2010): x lei, fata de stocul eronat stabilit cu ocazia inspectiei fiscale de **x** lei
-
- lipsa gestiune: x lei, fata de diferenta eronat stabilita prin actele atacate, in suma de **x** lei.

Astfel, dupa cum precizeaza si organele de inspectie fiscala in adresa nr.x, stocul de marfa scriptic este in suma de x lei in comparatie cu stocul de marfa faptic conform inventarului efectuat la 31.12.2010 de x lei, rezultand o lipsa din gestiune de **x lei**, fata de diferenta de lipsa in gestiune, in mod eronat stabilita prin actele atacate, in suma de **x** lei.

Tinand cont de marfa stabilita lipsa in gestiune la 31.12.2010, marfa pentru care nu au fost emise documente justificative, impozitul pe venit aferent anului fiscal 2010, este in suma de x lei. Echipa de inspectie fiscala a recalculat venitul net in suma de x lei, la care revine un impozit de x lei, astfel diferenta stabilita suplimentar datorata este numai in cuantum x lei.

Avand in vedere cele de mai sus, fata de impozitul pe venit stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr.x1 in suma de x lei, petentul datoreaza doar x lei, rezultand o diferenta in minus in suma de x lei, pentru care si organul fiscal propune admiterea contestatiei.

Aferent sumei de x lei, obligatiile fiscale accesorii sunt in suma de x lei din care x lei reprezentand dobanzi de intarziere si x lei penalitati de intarziere, cuantumul accesoriilor fiind comunicate de catre organele de inspectie fiscala prin adresa nr. x.

Prin contestatie petentul sustine ca echipa de inspectie fiscala nu a luat in considerare in intregime listele de inventar intocmite dupa balanta contabila. Pentru anii 2010-2012 a fost intocmita balanta de verificare, avand la baza contabilitatea in partida dubla, fara insa a prezenta motive de fapt si de drept de natura sa combată constatările organelor de inspectie fiscală.

Organele de inspectie fiscală nu au acceptat la deducere cheltuielile cu bunurile constatate lipsa din gestiune intrucat valoarea stocului faptic de marfuri nu corespundea cu valoarea stocului scriptic si prin Nota explicativa (anexa nr.2) au fost solicitate explicatii cu

privire la diferenta aparuta intre stocul de marfa scriptic si factic, stabilit in urma inventarierii efectuate de contribuabil pe anii 2010-2014.

Din raspunsurile formulate a rezultat faptul ca diferenta provine din sparturi si defecte pentru care I.I. x nu a intocmit forme legale.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.213 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata cu modificarile si completarile ulterioare care prevede:

„ *Art. 213 Soluționarea contestației*

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Având în vedere considerentele prezentate, prevederile legale incidente în speță și faptul că întreprinderea individuală prin contestația formulată nu aduce argumente de fond în susținerea contestației, care să fie justificate cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, argumente de natura sa combată constatările organelor de inspectie fiscală, și ținând cont de prevederile art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, rezultă că în mod corect organele de inspectie fiscală au stabilit în sarcina întreprinderii individuale obligații fiscale suplimentare în sumă totală de x lei, reprezentând impozit pe venit, astfel se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru suma de x lei (x1 lei – x2 lei, pentru care se admite partial contestatia) reprezentand impozit pe venit suplimentar stabilit pentru anul 2010 prin Decizia de impunere nr.x1 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x .

Avand in vedere cele de mai sus raportat la starea de fapt, respectiv Referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei nr.x prin care organul fiscal face precizarea cu privire la modul de calcul, respectiv recunoaste eroarea de calcul efectuat la stabilirea impozitului pe venit pentru anul 2010, astfel contestatia este in parte intemeiata, urmand a se **admite pentru suma de x lei reprezentand impozit pe venit** stabilit pentru anul 2010 si **accesoriile aferente in suma de x lei** stabilite prin Decizia de impunere nr.x1 **si se va respinge pentru suma de x lei reprezentand impozit pe venit si accesoriile aferente in suma de x lei.**

Totodată, art.216 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, stipulează că

"În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat".

Astfel, Decizia de impunere nr. x1 privind impozitul pe venit si contributiile sociale stabilite suplimentar de plata de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si/sau intr-o forma de asociere- emisa de AJFP Brasov-Serviciul Inspectie fiscala persoane fizice, urmează a fi **anulată partial în ceea ce priveste suma de x lei reprezentand impozit pe venit, x lei dobanzi de intarziere aferente impozit pe venit si x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit** asa cum este precizat si in Referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei nr.x.

2. Cu privire la sumele de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar si accesoriile aferente in suma de x lei stabilite prin Decizia de impunere nr.x, cauza supusa solutionarii D.G.R.F.P. Brasov-Serviciului Solutionare Contestatii 2, este de a se pronunta daca in mod corect, organele de inspectie fiscala au stabilit obligatiile de plata suplimentare.

In fapt, pentru perioada 02.02.2010-31.12.2014 conform evidentei contabile, respectiv jurnalelor de vanzari intocmite si deconturilor de TVA, contribuabilul a colectat TVA in suma de x lei.

Inspectorii fiscali in urma verificarilor au stabilit TVA colectat in suma de x lei, rezultand o diferenta de x lei, astfel:

- x lei, reprezentand TVA colectata ca urmare a constatarilor echipei de inspectie fiscala pentru anul 2010, respectiv faptul ca contribuabilul nu a inregistrat si nu a emis chitante pentru marfa iesita din gestiune, la pret de vanzare in suma de x lei.

- x lei, reprezentand TVA colectata ca urmare a constatarilor echipei de inspectie fiscala pentru anul 2011, respectiv faptul ca contribuabilul nu a inregistrat si nu a emis chitante pentru marfa iesita din gestiune, la pret de vanzare in suma de x lei.

- x lei, reprezentand TVA colectata ca urmare a constatarilor echipei de inspectie fiscala pentru anul 2012, respectiv faptul ca contribuabilul nu a inregistrat si nu a emis chitante pentru marfa iesita din gestiune, la pret de vanzare in suma de x lei.

- x lei reprezentand TVA colectata ca urmare a constatarilor echipei de inspectie fiscala pentru anul 2013, respectiv faptul ca contribuabilul nu a inregistrat si nu a emis chitante pentru marfa iesita din gestiune, la pret de vanzare in suma de x lei.

- x lei reprezentand TVA colectata ca urmare a constatarilor echipei de inspectie fiscala pentru anul 2014, respectiv faptul ca contribuabilul nu a inregistrat si nu a emis chitante pentru marfa iesita din gestiune, la pret de vanzare in suma de x lei

Totodata, in urma verificarilor, echipa de inspectie fiscala a constatat deducerea eronata a TVA in suma de x lei, aferenta facturii seria FDOM nr.x/11.12.2012, suma inregistrata in jurnalul pentru cumparari aferent perioadei trim IV.2012, reprezentand saltea „Andrea”, achizitia, nefiind efectuata in scopul realizarii de venituri.

Avand in vedere cele de mai sus, echipa de inspectia fiscala a stabilit TVA de plata pe perioada 02.02.2010-31.12.2014 in suma totala de x lei la care au calculat accesorii in suma de x lei din care dobanzi de intarziere in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei.

In drept, art. 145 alin.(1), alin.(2) lit.a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...].”

Referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, art. 146 alin. (1) lit. a din același act normativ stipulează:

”(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, [...]”.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale **taxabile**, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează în baza exemplarului original al facturii care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Din analiza raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată pentru anii 2010-2014 cu nr.x, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat contestatorului dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de x lei, aferenta achiziției de saltea Andrea 160 cm x 200 cm pe motiv că aceasta achiziție nu este destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile, fiind utilizată în scop personal, întrucât echipa de inspecție a stabilit că I.I x a realizat venituri din comerț cu amănuntul de piese și accesorii pentru autovehicule respectiv comerț cu ridicata al aparatelor electrice de uz gospodăresc.

Astfel, în perioada verificată contribuabilul a stabilit un TVA deductibil de x lei din achiziția de piese auto respectivi lampi, veioze, etc, în comparație cu TVA deductibil stabilit de către organele fiscale în suma totală de x lei.

Din punct de vedere al TVA sunt aplicabile prevederile art. 126 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit căreia:

„ART. 126 Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată; (...)”

Privind livrările de bunuri din punct de vedere al TVA sunt aplicabile prevederile art. 128 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit căreia:

„ART. 128 Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. (...)”

Privind faptul generator, exigibilitate și baza de impozitare a taxei, pentru livrările de bunuri din punct de vedere al TVA sunt aplicabile prevederile art. 134¹ și art. 134² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit căreia:

„ART. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol

ART. 134² Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

Totodată art.148 alin 1 pct.(c) din Codul fiscal precizează:

„ART. 148 Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

(...)

c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate în cazul unor evenimente precum modificări legislative, modificări ale obiectului de activitate, alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care dau drept de deducere și, ulterior, alocarea acestora pentru realizarea

de operațiuni care nu dau drept de deducere, bunuri lipsă din gestiune, inclusiv bunuri furate.”

Din prevederile legale enunțate se rețin următoarele:

Venitul net din activități independente se determină ca diferența între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile pe baza datelor din contabilitatea în partida simplă.

La determinarea venitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de lege, cum ar fi: să fie efectuate în interesul direct al activității, să fie efective și justificate cu documente legal întocmite, precum și cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă.

Contribuabilul își pierde dreptul de deducere TVA în cazul în care bunurile, marfurile lipsesc din gestiune.

Organul de inspecție fiscală nu a acceptat la deducere cheltuielile la bunurile constatate lipsa din gestiune întrucât valoarea stocului faptic de marfuri nu corespundea cu valoarea stocului scriptic și prin Nota explicativă (anexa nr.2) a solicitat explicații cu privire la diferența apărută între stocul de marfa scriptic și faptic, stabilit în urma inventarierii efectuate de contribuabil pe anii 2010-2014.

Din răspunsurile formulate reiese faptul că diferența provine din sparturi și defecte pentru care I.I. x nu a întocmit forme legale.

Având în vedere faptul că în urma verificărilor, echipa de inspecție fiscală a constatat TVA colectat în suma de x lei, față de TVA colectat declarat de contribuabil de x lei, rezultând o diferență de x lei și o diferență de TVA deductibil în suma de x lei, respectiv prevederile legale incidente în speță și faptul că întreprinderea individuală prin contestația formulată nu aduce argumente de fond în susținerea contestației, care să fie justificate cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, argumentele petentei nu sunt de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Referitor la susținerea petentului cu privire la listele de inventar întocmite, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele aspecte:

- din datele cuprinse în pag 2 din „Lista de inventariere Data 03.01.2011 pt.31.12.2010” rezultă suma totală a valorii contabile a bunurilor inventariate la data de 03.01.2011 de **x lei**,

- din constatările redată în actele atacate rezultă că, la determinarea obligațiilor stabilite suplimentar, organele de inspecție fiscală au reținut ca suma totală a valorii contabile a bunurilor inventariate la 31.12.2010 suma de **x1 lei**,

- organul fiscal **in mod eronat** a luat în considerare suma de x1 lei din pagina nr.2 din „Lista de inventariere Data 03.01.2011 pt.31.12.2010” prezentate de contribuabil în timpul inspecției fiscale pentru anul 2010, în loc de suma corectă de x lei.

Astfel, organele de inspecție fiscală în mod eronat au luat în considerare suma de x1 lei ca fiind suma totală a valorii contabile a bunurilor prezentate la pagina 2 din lista de inventariere, în loc de suma corectă de x lei, înscrisă la pagina 2 din lista de inventariere pentru anul 2010.

În consecință, la determinarea bazei impozabile pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, urmare a analizei efectuate asupra derulării activității întreprinderii Individuale x, rezultă o diferență, între stocul de marfa scriptic și cel faptic conform inventarului, în suma de **x lei**, față de cea stabilită prin actele atacate în cuantum de **x lei**, **dupa cum urmeaza:**

- stoc la 02.02.2010 la pret de vanzare : x lei
- marfa intrata in anul 2010 la pret de vanzare: x lei
- incasari la pret de vanzare: x lei
- stoc marfa scriptic: x lei

- stoc marfa factic (31.12.2010): x lei, fata de stocul eronat stabilit cu ocazia inspectiei fiscale de x lei
-
- lipsa gestiune: x lei, fata de diferenta eronat stabilita prin actele atacate, in suma de x lei.

Astfel, dupa cum precizeaza si organele de inspectie fiscala in adresa nr.x, stocul de marfa scriptic este in suma de x lei in comparatie cu stocul de marfa factic conform inventarului efectuat la 31.12.2010 de x lei, rezultand o lipsa din gestiune de **x lei**, fata de diferenta de lipsa in gestiune, in mod eronat stabilita prin actele atacate, in suma de **x lei**.

Tinand cont de marfa stabilita lipsa in gestiune la 31.12.2010, marfa pentru care nu au fost emise documente justificative, echipa de inspectie fiscala a recalculat taxa pe valoarea adaugata datorata pentru anul 2010, in acest sens prin Referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei nr.x inspectorii fiscali recunosc eroarea de calcul efectuata la stabilirea TVA-lui de plata pentru anul 2010, astfel propunand **admiterea contestatiei pentru suma de x lei** reprezentand TVA impreuna cu **accesoriile aferente in suma totala de x lei** din care x lei dobanda/majorari de intarziere aferenta TVA si x lei reprezentand penalitati de intarziere aferenta TVA.

La art.64 din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala se prevede:

“Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Iar la Art. 65 cu privire la sarcina probei în dovedirea situatîei de fapt fiscale, se precizeaza:

„(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Avand in vedere considerentele de mai sus , contestatia este in parte intemeiata urmand a se admite pentru suma de x lei reprezentand TVA stabilit pentru anul 2010 si accesoriile aferente in suma de x lei stabilite prin Decizia de impunere nr.x si se va **respinge pentru suma totala de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar pentru perioada 2010-2014 si accesoriile aferente in suma de x lei, avand in vedere faptul ca contribuabilul nu aduce nici un argument de fapt sau de drept de vatura a combate sau a schimba constatările organului fiscal.**

Totodată, la art.216 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, se stipulează:

“În cazul admiterii contestatiei se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”,

Astfel, Decizia de impunere nr. x privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si/sau intr-o forma de asociere emisa de AJFP Brasov-Serviciul Inspectie fiscala persoane fizice, urmează a fi **anulată partial în ceea ce priveste sumele de x lei reprezentand TVA si x lei reprezentand dobanzi de**

intarziere aferente TVA si x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente TVA, quantumul accesoriilor fiind precizat de catre organele de inspectie fiscala in adresa nr.x.

In baza celor de mai sus, contestatie este intemeiata si se admite, respectiv se anuleaza partial Decizia de impunere nr.x pentru sumele anterior mentionate.

3. Cu privire la sumele de x lei reprezentand impozit pe venit stabilit suplimentar pentru perioada 2011-2014 pentru care s-au calculat accesorii in suma totala de x lei cauza supusa solutionarii D.G.R.F.P. Brasov-Serviciului Solutionare Contestatii 2 este sa se pronunte daca in mod legal, organele de inspectie fiscala au stabilit obligatiile de plata suplimentare, dupa evidentele si documentele prezentate de contribuabil, in conditiile in care contestatorul nu demonstreaza cu documente o alta situatie de fapt decat cea stabilita de organele de inspectie fiscala.

In fapt, pentru anul 2011 contribuabilul a raportat un venit net in suma de x lei in conditiile in care inspectorii fiscali au stabilit un venit net de x lei, rezultand o diferenta de x lei din care x lei reprezentand marfa vanduta pentru care nu s-a emis documente de plata si nu a fost inregistrat la venituri, respectiv x lei reprezentand cheltuieli cu impozitul pe venit, achitat de petent la administratia fiscala din x, nefiind o cheltuiala deductibila.

Pentru venitul net, inspectorii fiscali au stabilit impozitul pe venit in suma de x lei ($x \cdot 16\%$), stabilind o diferenta de impozit pe venit net anual in suma de x lei la care s-au calculat si accesoriile aferente in suma de x lei reprezentand dobanzi/majorari de intarziere si penalitati de intarziere in suma de x lei.

Pentru anul 2012, fata de pierderea fiscala raportata de petent in suma de x lei, organul de control a stabilit un venit net in suma de x lei, rezultand o diferenta de x lei din care x lei reprezentand marfa vanduta pentru care nu s-a emis documente de plata si nu a fost inregistrat la venituri, x lei aferenta facturii FDOM nr.x/11.12.2012 reprezentand saltea Andrea, nefiind efectuata in scopul realizarii de venituri, x lei reprezentand cheltuieli cu amenzi si penalitati (chitanta x) nefiind o cheltuiala deductibila, x lei reprezentand cheltuiala cu impozitul pe venit achitat de petent catre administratia financiara din x, nefiind o cheltuiala deductibila.

Pentru venitul net stabilit suplimentar in suma de x lei, echipa de inspectia a calculat impozitul pe venit aferent in suma de x lei la care au fost calculate si accesoriile aferente in suma de x lei reprezentand dobanzi/majorari de intarziere si penalitati de intarziere in suma de x lei.

Pentru anul 2013 fata de pierderea fiscala raportata de petent in suma de x lei, organul de control a stabilit un venit net in suma de x lei, rezultand o diferenta de x lei, reprezentand marfa vanduta pentru care nu s-a emis documente de plata si nu a fost inregistrat la venituri.

Pentru venitul net realizat s-a stabilit impozit pe venit in suma de x lei ($x \cdot 16\%$) la care au fost calculate accesoriile in suma de x lei reprezentand dobanda si x lei reprezentand penalitati de intarziere.

Pentru anul 2014 fata de pierderea fiscala raportata de petent in suma de x lei, organul de control a stabilit un venit net in suma de x lei, rezultand o diferenta de x lei, reprezentand marfa vanduta pentru care nu s-a emis documente de plata si nu a fost inregistrat la venituri.

Pentru venitul net realizat s-a stabilit impozit pe venit in suma de x lei ($x \cdot 16\%$) la care au fost calculate accesoriile in suma de x lei reprezentand dobanda/majorari de intarziere si x lei reprezentand penalitati de intarziere.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.213 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare care prevede:

„ Art. 213 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Regulile generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă sunt reglementate de prevederile art. 48 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

„(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, [...]”

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;”

[...]

iar alin. 4 stabilește condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, astfel:

„(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz; [...]”

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

„a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile datorate autorităților române și străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;”

Totodata conform pct.51 din OMFP 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, contribuabilul are obligația de a înregistra orice suma platită/încasată în Registrul-jurnal de încasări și plăți astfel :

“51. Orice suma platită, respectiv încasată, în numerar sau prin banca se va înregistra în mod obligatoriu, cronologic, în Registrul-jurnal de încasări și plăți”

Din prevederile legale enunțate se rețin următoarele:

Venitul net din activități independente se determină ca diferența între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

La determinarea venitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de lege, cum ar fi: să fie efectuate în

interesul direct al activității, să fie efective și justificate cu documente legal întocmite, precum și cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă.

Având în vedere considerentele prezentate, prevederile legale incidente în speță și faptul că întreprinderea individuală prin contestația formulată nu aduce argumente de fond în susținerea contestației, care să fie justificate cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, argumente de natura să combată constatările organelor de inspecție fiscală, și ținând cont de prevederile art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina întreprinderii individuale obligații fiscale suplimentare în sumă totală de x lei, reprezentând impozit pe venit, astfel se va respinge contestația ca neintemeiată pentru suma de x lei reprezentând impozit pe venit suplimentar stabilit pentru anii 2011-2014 prin Deciziile de impunere nr.x2,x3,x4 și x5 emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x având în vedere faptul că contribuabilul nu aduce nici un argument de fapt sau de drept care ar schimba constatările organului fiscal.

Art.64 din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se prevede:

“Documentele justificative și evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Iar la Art. 65 cu privire la sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale, se precizează:

„(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Ca urmare, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”

coroborat cu prevederile pct.11.1 din Ordinul 2906/2014 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neintemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Cu privire la accesoriile aferente obligațiilor fiscale stabilite suplimentar, respectiv x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și x lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar.

Aceste obligații fiscale au fost stabilite în conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 și art.120¹ din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare și reprezintă măsura accesorie în raport de debitul stabilit suplimentar de plată, fiind stabilite prin deciziile de impunere nr. x2,x3,x4 și x5 ca și debitele principale.

Avand in vedere ca majorarile de intarziere/dobanzi si penalitatile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport de debitul stabilit suplimentar de plata, iar prin prezenta decizie s-a respins contestatia pentru debitele principale reprezentand impozit pe venit, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" se **va respinge contestatia ca neintemeiata si cu privire la accesoriile stabilite, respectiv pentru sumele de x lei reprezentand dobanzi/majorari de intarziere si x lei reprezentand penalitati de intarziere** aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar pentru perioada 2011-2014.

Pentru considerentele aratate in continutul prezentei decizii, în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii si în baza art. 209, art.210, art.213 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

DECIDE

1. Admiterea in parte a contestatiei formulata de I.I. x si anulara partiala a Deciziilor de impunere nr. x si x1 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.x pentru suma totala de **x lei** compusa din:

- x lei reprezentand impozit pe venit stabilit suplimentar
 - x lei reprezentand majorari de intarziere dobanzi aferente impozit pe venit
 - x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozit pe venit
- din Decizia de impunere nr. x1, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.x
- x lei reprezentand TVA stabilit suplimentar
 - x lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi aferente TVA
 - x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente TVA
- din Decizia de impunere nr. x, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.x

2. Respingerea, ca neintemeiata, a contestatiei formulata de II x cu privire la suma totala de **x lei**, compusa din:

- x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar
 - x lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi aferente TVA
 - x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente TVA, stabilite prin Decizia de impunere nr. x, emisa pe baza Raportului de inspectie fiscala nr.x
-
- x lei reprezentand impozit pe venit stabilit suplimentar
 - x lei reprezentand dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe venit
 - x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit, stabilite prin Deciziile de impunere nr. x1, x2, x3, x4, x5 emise pe baza Raportului de inspectie fiscala nr.x

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brasov, în termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

DIRECTOR GENERAL
X,